

Sygn. I C 1616/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Hanna Kaflak-Januszko
Protokolant:	sekretarz sądowy Agata Dauksza

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2021 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki A. Z. 188 259,96 zł (sto osiemdziesiąt osiem tysięcy dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych 96/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1.03.2019r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki 16 331,00 zł (szesnaście tysięcy trzysta trzydzieści jeden złotych 00/100) kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku 2 458,56 (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt osiem złotych 56/100) nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygnatura akt I C 1616/19

UZASADNIENIE

Powódka A. B. – Z.pozwała T. S p ó ł k ę A k c y j n ą w W.o 188 259,96 zł odszkodowania z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 marca 2019 do dnia zapłaty. Jej pojazd został uszkodzony w wypadku drogowym. Sprawca był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

I. Ustalenia faktyczne

21.01.2019 r. w kolizji drogowej doszło do uszkodzenia samochodu powoda marki P. (...) o nr rej. (...). Sprawca posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów (OC) u pozwanego.

Pojazdem powódki kierował wówczas K. B. (1). Korzystał z samochodu, by dojechać na południe. Gdy szukał hotelu w pobliżu trasy i przystępował do skrętu w lewo, zatrzymał się, by ustąpić pierwszeństwa nadjeżdżającemu, a wtedy poczuł uderzenie w tył samochodu. Doszło do uszkodzeń pojazdu, uniemożliwiających dalsze poruszanie się nim.

Na miejsce kolizji przyjechała policja, która sporządziła notatkę. Kierowca, który najechał na samochód powódki został ukarany mandatem karnym za niezachowanie właściwej odległości między pojazdami.

Koszt naprawy pojazdu powódki, by przywrócić go do stanu sprzed szkody, wynosi 205 824,92 zł przy wartości rynkowej 215 000 zł.

(dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – k. 10, dokumenty z postępowania likwidacyjnego informujące o zdarzeniu i zakresie szkody – k. 11-13, 28, 73-102, zdjęcia – k. 14-19, 30, zeznania świadków K. B. – k. 133-134, S. J. – k. 217, opinia biegłego – k. 161-189, 245-248, 262-271, 282-289)

Po zgłoszeniu szkody i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany decyzją z 21.03.2019 r. odmówił wypłaty odszkodowania. Uzasadził, że kwestionuje okoliczności, w jakich doszło do zdarzenia powodującego szkodę. Sporządził przy tym kosztorys naprawy na 96 646,20 zł i nie uwzględnił zarzutów powódki co do zakresu uznanych uszkodzeń.

(bezsporne, nadto dowód: kalkulacja szkody pozwanego z 13 i 27.02.2019 r. – k. 20-26, 70-72, ww. pisma – k. 27,29)

II. Ocena dowodów

Kluczowa dla oceny sprawy była opinia biegłego, gdyż pozwany - mimo ukarania mandatem posiadacza samochodu, za który odpowiadał, negował, że doszło do tego zdarzenia, oraz wycenę zakresu skutków kolizji.

W ocenie sądu dowód z opinii biegłego był wiarygodny i oparł się na nim przy rozstrzygnięciu. Wszechstronnie, drobiazgowo i logicznie zostały w niej wyjaśnione różne okoliczności i aspekty sprawy, w tym w odpowiedzi na zarzuty pozwanego. Wobec obszerności wyводу opinii biegłego sąd go nie przytacza bezpośrednio. Zauważy jednak, że pozwany - jako profesjonalista w badanej dziedzinie - swoimi zastrzeżeniami nie podważył tego dowodu, jak i nie skontrolował go wnioskiem o dowód z opinii kolejnego biegłego (który jednak można było uznać za zbędny wobec omówienia sprawy przez biegłego we wszystkich poruszonych w sprawie aspektach, w tym i co do dostępnej szczegółowości materiału dowodowego). Stąd także sąd nie miał podstaw, by uznać, że nie doszło do zdarzenia, z którego powstała szkoda opisana w pozwie, jak i do dywagowania, czy celowa jest naprawa pojazdu (skoro umożliwi dalsze korzystanie z tego samochodu, a nabycie kolejnego, zbliżonego - mogłyby być w bilansie nieopłacalne).

Dodatkowo można nadmienić, że w innych opiniach znanych sądowi z urzędu z analogicznych spraw z rozliczaniem szkód samochodowych, neguje się uwzględnianie tzw. części zamiennych, gdyż wobec technologii ich wykonania nie są właściwymi zamiennikami części oryginalnych i stąd nie jest zasadne wykorzystywanie ich przy kalkulacji opartej na przyjętych zasadach, chyba że są to części alternatywne odpowiedniej jakości, np. Q - różniące się brakiem logo producenta samochodu. Podobnie informacje o stawce roboczogodziny były porównywalne z przyjmowanymi w innych sprawach.

W nawiązaniu do powyższego można wskazać, że opinia nie podważyła wiarygodności zeznań świadków. Przedłożone dokumenty nie budziły wątpliwości.

III. Ocena prawna

Pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy szkody jest odpowiedzialny wobec powoda (art. 436 kc w zw. z art. 822 kc i art. 19 ust. 1, 34 ust. 1 cyt. ustawy z 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych ... Dz. U. Nr 124, p. (...) ze zm.).

Odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotu objętego ubezpieczeniem (art. 13 ust. 2, 36 w/w ustawy ubezpieczeniowej oraz art. 361 kc). Kompensacyjna funkcja odpowiedzialności odszkodowawczej

wymaga ustalenia odszkodowania w takiej wysokości, aby cały uszczerbek został wyrównany oraz aby poszkodowany nie został wzbogacony; uszczerbek wyraża się w różnicy między stanem w prawnie chronionych dobrach majątkowych, w różnicy między stanem tych dóbr, jaki istniał i jaki następnie mógłby istnieć w ramach normalnej kolei rzeczy, a stanem, jaki powstał na skutek zdarzenia wywołującego zmianę polegającą na uszczupieniu aktywów lub zwiększeniu pasywów (zob. uzasadnienie wyroku z dnia 16 maja 2002 r., (...)) ("Izba Cywilna" 2002, nr 12, s. 40) oraz uchwały z dnia 15 listopada 2001 r., (...). W konsekwencji należność zasądzono zgodnie z omówioną powyżej opinią biegłego.

Rozstrzygając ten spór sąd miał na uwadze ustabilizowane orzecznictwo w zakresie szkód w pojazdach, które zaakceptował, gdyż zostało ukształtowane w oparciu o ogólne zasady odszkodowawcze (zwl. art. 361, 363 kc i vide teza akapitu poprzedzającego) z uwzględnieniem przy tym istoty tego rodzaju odpowiedzialności ubezpieczeniowej. I tak :

- w oparciu o uzasadnienie wyroku SN z 1.09.1970 r. (...), OSN (...), Nr 5, p. 93 można wnioskować, że skoro wobec art. 363 § 1 kc poszkodowany ma prawo wyboru naprawy szkody poprzez naprawę lub zapłatę, wybierając kosztorysowy sposób naprawy nie godzi się (nie musi się godzić) na zminimalizowane odszkodowanie; wniosek ten potwierdza też wyrok SN z 16.05.2002 r. (...), LEX nr (...): roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana,

- uchwała (jak i uzasadnienie do niej) z dnia 13 czerwca 2003 r. Sąd Najwyższy (...), OSNC (...), Biul.SN (...), Wokanda (...), Prok.i Pr.-wkl. (...), M.Prawn. (...): Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku,

- wyrok z dnia 20 października 1972 r. Sąd Najwyższy (...), (...) : W wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy,

- wyrok z dnia 19 lutego 2003 r. Sąd Najwyższy (...) LEX nr (...)Odpowiedzialność ubezpieczyciela jest szczególną postacią odpowiedzialności cywilnej, a prawo ubezpieczeń majątkowych jest częścią prawa odszkodowawczego. Pojęcie odszkodowania jest w prawie ubezpieczeniowym takie same jak w innych działach prawa odszkodowawczego, służy naprawieniu powstałej szkody,

- wyrok z dnia 16 maja 2002 r. Sąd Najwyższy (...) LEX nr (...): Roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana. Jeśli zatem naprawa samochodu i rzeczywiste poniesienie kosztów z tego tytułu nie jest warunkiem koniecznym dla dochodzenia odszkodowania, to nie sposób podzielić poglądu, iż koszty naprawy określone przez specjalistyczny warsztat nie mogą być miernikiem dla ustalenia odszkodowania należnego powodowi, gdyż ten nie dokonał naprawy samochodu,

- wyrok z dnia 20 lutego 2002 r. Sąd Najwyższy (...) LEX nr (...): odszkodowanie za szkodę poniesioną w wyniku uszkodzenia pojazdu mechanicznego, należącego do poszkodowanego nie będącego podatnikiem podatku VAT, ustalone według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu, obejmuje mieszczący się w tych cenach podatek VAT,

- wyrok SN z 5.11.1980 r. (...) OSN Nr 10 p. 186 , gdzie zauważono, że zmniejszanie odszkodowania o amortyzację części prowadziłoby do tego, iż poszkodowany partycypowałby w naprawie, co nie odpowiadałoby omawianym zasadom odpowiedzialności.

Wobec powyższego zbędne jest odnoszenie się szczegółowo do przytoczonych przez pozwanego poglądów prawnych co do sposobu i zakresu likwidacji szkody w ramach ubezpieczenia OC, który przedstawił inną wykładnię. Nie znajdują one oparcia w przytoczonych zasadach prawa cywilnego, z których wywieziono przytoczone tezy orzecznicze (czyli pełnej odpowiedzialności za szkodę, by poszkodowany nie ponosił w związku z tym własnych wydatków lub nie pozostawał z innym uszczerbkiem w mieniu, zwłaszcza że wobec skutków rynku dla pojazdu powypadkowego opcja zwiększenia wartości poprzez naprawę pozostaje wątpliwa) . Dlatego powódka nie musiała okazywać wnioskowanych przez pozwanego dokumentów.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc przy uwzględnieniu art. 14 ust. 1 w/w ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Nie stwierdzono przeszkód uniemożliwiających wypłatę odszkodowania za naprawę w terminie ustawowym. To pozwanego jako profesjonalistę obciąża ryzyko nieuznania danego zdarzenia za szkodę ubezpieczeniową. Materiał do oceny miał zgromadzony po zgłoszenia szkody, więc wypłata odszkodowania mogła nastąpić w terminie ustawowym. Przy tym rozstrzygnięcie to jest zgodne ze znaną lokalną linią orzecniczą.

Wobec powyższego powództwo podlegało uwzględnieniu.

IV. Koszty procesu

O kosztach postępowania sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z § 2 pkt. 6 rozporządzenia z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ...w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, gdyż zaliczka wpłacone na koszty opinii biegłego była niewystarczająca.

Koszty poniesione przez powódkę to : 9 414 zł opłata od pozwu, 5 400 zł koszty zastępstwa prawnego, 17 zł opłata od pełnomocnictwa, 1 500 zł zaliczka na biegłego.